Dosarul nr. 3-1426/2024
2-24028601-12-3-14032024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

25.02.2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Președintele ședinței, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Cezara-Valeria Rotaru

examinând în ședință publică, acțiunea de contencios administrativ, înaintată de către Albert Puiu împotriva Ministerului Justiției, cu privire la anularea actului administrativ, încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

La 14.03.2024, Puiu Albert s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, solicitînd :

- Anularea ordinului nr.66 din 13.03.2024 emis de Ministerul Justiției, cu privire la încetarea activității administratorului autorizat Puiu Albert;
- Compensarea cheltuielilor de judecată.

Potrivit fișei de repartizare, la 14.03.2024, cauza menționată a fost repartizată aleatoriu prin intermediul PIGD, judecătorului Serafim Vasilachi (f.d.1, vol.I).

Prin încheierea Vicepreședintelui interimar a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 10.10.2024, cauza menționată a fost supusă redistribuirii, iar potrivit fișei de repartizare repetată, la 11.10.2024, a fost repartizată aleatoriu prin intermediul PIGD, judecătorului Elena Bolocan (f.d.218, 219 vol.I).

Prin încheierea Președintelui interimar a Judecătoriei Chișinău din 24.07.2025, cauza menționată a fost supusă redistribuirii, iar potrivit fișei de repartizare repetată, la 25.07.2025, a fost repartizată aleatoriu prin intermediul PIGD, judecătorului Igor Barbacaru (f.d.18, 19 vol.II).

În motivarea acțiunii s-a invocat următoarele : petiționarii SRL Pasdum-Com și SRL Ex-Stone au înaintat Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați sesizarea cu privire la faptele ce pot constitui abatere disciplinară săvârșite de administratorul autorizat Puiu Albert.

Petiționarii au invocat că administratorul autorizat Puiu Albert a obținut autorizația cu încălcarea prevederilor art. 12 din Legea nr. 161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați (în continuare Legea 161/2014), care stabilește următoarele : în profesia de administrator poate fi admisă persoana fizică în privința căreia nu a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară sub forma tutelei, care îndeplinește următoarele criterii : a) este cetățean al Republicii Moldova; b) este licențiată în drept, în științe economice sau în științe tehnice și are o experiență profesională în unul din domeniile respective de cel puțin 3 ani; c) posedă limba română; d) are o reputație ireproșabilă; e) nu are antecedente penale.

Petiționarii pretind că la data obținerii autorizației, Puiu Albert ar fi avut antecedente penale, tăinuind acest fapt de Comisie.

Petiționarii au înaintat Comisiei următoarele revendicări :

- Pornirea unei proceduri disciplinare în privința administratorului autorizat Puiu Albert, autorizația nr. 168 din 19.01.2015;

- Suspendarea pe parcursul examinării plângerii a autorizației nr. 168 deținută de Puiu Albert;

- Retragerea autorizației nr. 168 deținută de Puiu Albert pe motivul necorespunderii acesteia prevederilor art. 12 din Legea nr. 161 din 18.07.2014 privind administratorii autorizați;

- Informarea despre data ședinței Comisiei de etică pentru a se prezenta și a-și expune poziția în ședință;

- Interpelarea sentinței Judecătoriei Chișinău, a deciziilor Curții de Apel Chișinău și a Curții Supreme de Justiție ce se dețin în arhivă;

- Ridicarea cazierului judiciar a lui Puiu Albert în original din dosarul personal care se păstrează la Ministerul Justiției.

Prin hotărârea Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați din 17 noiembrie 2023 s-a decis de a înceta examinarea sesizărilor din motiv că acestea excedă competențele comisiei. Până la 13.03.2024, deși a adresat și cereri scrise în acest sens, partea motivată a deciziei nu i-a fost prezentată.

Menționează reclamantul că la 16 ianuarie 2024, a recepționat notificarea nr. 05/3-466 prin care Ministerul Justiției, în limita competențelor funcționale atribuite prin Regulamentul privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 698/2017, în conformitate cu misiunea, funcțiile, domeniile de activitate și drepturile acestuia, solicită AA Puiu Albert prezentarea în termen de 5 zile a explicațiilor de rigoare cu privire la decizia irevocabilă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 07.10.2015, prin care au fost declarate inadmisibile recursurile împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30.03.2015.

Astfel, Ministerul invocă că reputația ireproșabilă și lipsa antecedentelor penale, conform art. 12 din Legea nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizați, reprezintă cerințe obligatorii față de candidat pentru admiterea în profesia de administrator, sau activitatea administratorului încetează în cazul în care acesta a fost condamnat printr-o sentință rămasă irevocabilă pentru o infracțiune săvârșită cu intenție (art. 39 alin. (1) lit. f) Legea nr. 161/2014).

La 22 ianuarie 2024, a prezentat Ministrului Justiției explicațiile preliminare.

La 23 ianuarie 2024 a solicitat Ministerului Justiției prelungirea termenului de prezentare a explicațiilor și/sau înscrisurilor cu referire la obiectul notificării Ministerului Justiției nr. 05/3-466 din 16 ianuarie 2024 din motiv că necesită termen pentru efectuarea demersurilor necesare întru prezentarea Ministerului a următoarelor acte: 1) Copia sesizărilor adresate Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați de pe lângă Ministerul Justiției; 2) Copia deciziei Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați de pe lângă Ministerul Justiției din 17 noiembrie 2023; 3) înscrisuri relevante cu privire la Decizia irevocabilă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 07.10.2015.

Prin scrisoarea Ministerului Justiției din 25 ianuarie 2024, nr. 05/3-757 a fost informat despre admiterea cererii și prelungirea termenului de prezentare a explicațiilor până la data de 2 februarie 2024.

La 31 ianuarie 2024, a apelat telefonic secretariatul Comisiei în scopul accelerării procesului de recepție a deciziei, însă a fost informat că secretara Comisiei, dna Cristina Bandur, se află în concediu medical pe o perioadă nedeterminată iar o altă persoană responsabilă de eliberarea deciziei nu este. Prin urmare, a fost informat despre imposibilitatea satisfacerii cererii sale până la 2 februarie 2024.

La 1 februarie 2024, a adus la cunoștință Ministrului Justiției, că în termenul acordat, nu a primit copia deciziei emise de Comisia de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați, operațională sub egida Ministerului Justiției, emisă la 17 noiembrie 2023.

Astfel, a cerut Ministrului Justiției să dispună prelungirea suplimentară a termenului de prezentare a înscrisurilor cu referire la obiectul notificării Ministerului Justiției nr. 05/3-466 din 16 ianuarie 2024 din motiv că consideră imperios necesar de a prezenta copia deciziei Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați de pe lângă Ministerul Justiției din 17 noiembrie 2023. A cerut Ministerului de a se implica în obținerea deciziei din 17 noiembrie 2023.

Răspuns la cererea de prelungire a termenului nu a primit.

Menționează reclamantul că potrivit Ordinului nr. 66 din 13 martie 2024, emis de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, cu privire la încetarea activității administratorului autorizat Puiu Albert, s-a ordonat : încetarea activității administratorului autorizat Puiu Albert, deținătorul autorizației nr. 168 din 19 ianuarie 2015; din ziua emiterii Ordinului de încetare a activității, actele perfectate de administratorul autorizat, cu excepția actelor de transmitere a procedurii de insolvabilitate sau de dizolvare, sunt considerate nule; în termen de 5 zile din momentul aducerii la cunoștința a prezentului ordin, administratorul autorizat va depune la Ministerul Justiției autorizația de administrator autorizat; în termen de 10 zile din momentul aducerii la cunoștință a prezentului ordin, dl Puiu Albert, va depune la Consiliul Uniunii administratorilor autorizați sigiliul, legitimația și documentația aferentă activității sale; prezentul ordin poate fi contestat în instanța de contencios administrativ (Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, mun. Chișinău str. Kiev 3), în termen de 30 zile, de la data recepționării acestuia;

Invocă reclamantul că ordinul nr. 66 emis de Ministerul Justiției, cu privire la încetarea activității administratorului autorizat Puiu Albert, este nemotivat și ilegal, motive din care considerente urmează a fi anulat.

Considerente: în virtutea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 17 din același Cod, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Reieșind din prevederile art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Conform art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Principiul motivării impune necesitatea ca autoritățile publice care emit sau adoptă acte administrative să arate, în mod expres și implicit, elementele de fapt și de drept care determină soluția adoptată. În doctrină, prin „motive” se înțeleg atât prevederile juridice ce determină instituțiile publice să ia măsuri, cât și rațiunile care justifică emiterea actului în cauză.

Art. 118 alin.(1) Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea

publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Drept urmare, motivarea actului administrativ este cu atât mai necesară cu cât instituția emitentă dispune de o largă putere de apreciere, instanța având rolul de a controla această forță discreționară. Mai mult, devine clar că legiuitorul într-un fel obligă autoritatea publică să motiveze toate actele administrative individuale. Efectul în plan practic al necesității motivării este acela că motivarea actului administrativ, până la urmă, îmbracă forma de expresie a puterii discreționare pe care o are autoritatea publică de a aprecia momentul și rațiunile acțiunii/inacțiunii concrete materializate într-un act administrativ, de a aprecia oportunitatea acțiunii/inacțiunii autorității publice, devine un element de legalitate, care poate fi controlat de instanța de contencios administrativ.

Deci, conform prevederilor legale art. 31 alin. (1), art. 118 al Codului administrativ, motivarea este obligatorie doar actelor administrative individuale și suplimentar mai apare o poziție-drept a autorităților publice ca „exercitarea dreptului discreționar” și totodată se valorifică etapa procedurii administrative ca „audierea”, ceea ce-i acordă dreptul de a fi auzit, dreptul de a fi ascultat, dreptul de a prezenta toate probele necesare cu acordarea termenilor suplimentari pentru soluționarea cazurilor concrete a fiecărui cetățean în parte.

Scopul motivării este acela de a decela motivul actului, pentru ca instanța să poată verifica, dacă nu cumva actul a fost emis cu exces de putere. În speță, ordinul nr. 66 din 13 martie 2024, nu îndeplinește exigențele cu privire la motivarea actului administrativ individual defavorabil. Astfel, lipsește motivarea în drept, motivare ce urmează să includă temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul, de-asemenea, lipsește motivarea în fapt a actului administrativ, motivare ce presupune oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul.

Art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Art. 206 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru, anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Cu referire la reputația ireproșabilă, susține reclamantul că din materialele cauzei rezultă că prin sentința Judecătoriei militare din data de 30.12.2013, Puiu Albert a fost achitat pentru învinuirea adusă în baza prevederilor art. ***** alin. (1), ***** alin. (1), ***** alin. (1) Cod Penal.

Potrivit art. 8 (1) Cod procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

La 19.01.2015 Puiu Albert a primit autorizația de administrator conform ordinului Ministrului Justiției nr. 168 din 19.1.2015.

Conform prevederilor art. 12 din Legea 161 din 18.7.2014 cu privire la administratorii autorizați (în continuare Legea 161 din 18.7.2014), în vigoare la 01.01.2015, în profesia de administrator poate fi admisă persoana fizică cu capacitatea de exercițiu deplină, care îndeplinește următoarele criterii: a) este cetățean al Republicii Moldova; b) este licențiată în drept, în științe economice sau în științe tehnice și are o experiență profesională în unul din domeniile respective de cel puțin 3 ani; c) posedă limba de stat; d) are o reputație ireproșabilă; e) nu are antecedente penale.

Astfel, la 19.01.2015, în virtutea principiului prezumției nevinovăției și a dispozițiilor sentinței de achitare emisă la 30.12.2013, Puiu Albert se bucura de reputație ireproșabilă și nu avea antecedente

penale. Prin urmare nu existau interdicții referitor la eliberarea autorizației. De asemenea, toate informațiile și înscrisurile premergătoare autorizării, prezentate Ministerului Justiției, au fost veridice și valabile.

Învederează că Legea 161 din 18.7.2014 nu reglementează și nu instituie condiții specifice pentru aprecierea reputației ireproșabile. În absența unor criterii clar definite în lege, nu se poate face o interpretare extensivă care să fie în detrimentul unei persoane sau entități. Aceasta înseamnă că, în lipsa unor norme specifice privind evaluarea reputației ireproșabile, orice interpretare sau aplicare a legii care ar extinde negativ sfera de aplicare sau ar adăuga condiții suplimentare neincludere în textul legii, nu este admisibilă.

Astfel, în contextul juridic, se păstrează un principiu de interpretare restrictivă, conform căruia legea trebuie aplicată strict în limitele și conform literei sale, fără a adăuga sau extinde condițiile și criteriile care nu sunt explicit menționate în textul legislativ. Aceasta asigură securitatea juridică și protejează drepturile individuale împotriva aplicării arbitrare sau excesive a legii.

Cu referire la criteriile de admitere în profesia de administrator, atenționează că art. 39 (1) lit. b) din Legea 161 din 18.7.2014 instituie temei de încetare a activității administratorului cazul când acesta pierde cetățenia Republicii Moldova. În aceiași măsură, norma mai stabilește că încetarea activității survine la cererea administratorului, ca urmare a aplicării unei sancțiuni disciplinare, administratorul a pierdut cetățenia Republicii Moldova, autorizarea administratorului a avut loc în baza datelor neautentice sau a documentelor false, activitatea administratorului a fost suspendată și reluarea activității nu este solicitată în termen de 3 luni de la încetarea temeiurilor de suspendare.

Cu alte cuvinte, eventuala compromitere a reputației ireproșabile nu constituie temei pentru încetarea activității de administrator autorizat. Or, art. 39 din Legea 161 din 18.7.2014 nu prevede aplicarea unei asemenea sancțiuni disciplinare pentru administratorul autorizat și nici nu o atribuie în competența ministrului justiției. Prin urmare, analiza reputației ireproșabile excedă competențele juridice ale ministrului justiției.

Conform art. 8 lit. e) din Legea 161 din 18.7.2014, în limitele prevăzute de lege, Comisia de autorizare și disciplină, constată abaterile disciplinare săvârșite de administratori și aplică sancțiunile disciplinare prevăzute de prezenta lege.

Conform art. 39 (2) din Legea 161 din 18.7.2014, în cazurile prevăzute la alin.(1) lit.a)-e) și g), încetarea activității administratorului se dispune prin ordinul ministrului justiției în baza deciziei Comisiei de autorizare și disciplină.

La caz, Comisia nu a constatat că administratorul autorizat Puiu Albert ar fi săvârșit careva abateri disciplinare precum și nu a constatat pierderea reputației ireproșabile a administratorului autorizat Puiu Albert și nu există o hotărâre/decizie, adusă la cunoștință reclamantului, în acest sens.

Prin urmare, încetarea activității administratorului autorizat Puiu Albert, pe motiv de afectare a reputației ireproșabile, excedă limitele competenței ministrului justiției dar și nu este prevăzută de lege ca sancțiune ce poate fi aplicată administratorului.

Cu referire la condamnarea irevocabilă a administratorului autorizat, menționează reclamantul că prin hotărârea Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 30.03.2015 (cauza penală nr.la- 757/2014) Puiu Albert a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. ***** alin. (1), ***** alin.(1) Cod Penal și i-a fost numită pedeapsa: - conform art. ***** Cod penal, 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita anumite activități în organele de drept pe termen de 3 ani; - conform art. ***** Cod penal, 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita anumite activități în organele de drept pe termen de 3 ani. În baza art. 84 Cod penal, pentru

concurs de infracțiuni prin cumul parțial a fost numit lui Puiu Albert pedeapsă definitivă 4 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau a exercita anumite activități în organele de drept pe termen de 3 ani. În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii stabilind lui Puiu Albert termen de probă 3 ani.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost menținută în vigoare prin încheierea Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 07.10.2015.

Sentința de condamnare irevocabilă se referă la fapte săvârșite înainte de a deveni administrator autorizat. Astfel, această condamnare nu ar trebui să afecteze statutul său actual, atâta timp cât nu a comis infracțiuni în timpul exercitării funcției de administrator. Este important să se sublinieze că sentința de condamnare pronunțată împotriva lui Puiu Albert nu are o conexiune directă cu funcțiile și responsabilitățile sale ca administrator autorizat. Această sentință se referă la infracțiuni care au fost comise în perioada dintre anii 2009 și 2012, în timp ce domnul Albert îndeplinea funcția de șef adjunct la Penitenciarul nr. 13, înainte de a fi autorizat în calitate de administrator. Prin urmare, faptele pentru care a fost condamnat nu sunt legate de activitățile sau atribuțiile sale în rolul de administrator autorizat, obținut ulterior acestei perioade. Această separare temporală arată clar că, la momentul obținerii autorizației în ianuarie 2015, el nu avea antecedente penale, care să împiedice accederea în profesie, precum și se bucura de o reputație ireproșabilă.

Conform art. 2 alin.(l) din Legea cu privire la administratorii autorizați, în sensul prezentei legi, noțiunea de administrator autorizat semnifică orice persoană fizică învestită potrivit legii cu atribuții de supraveghere și/sau de administrare a persoanelor juridice de drept privat sau a întreprinzătorilor individuali aflați în proces de insolvabilitate sau de dizolvare.

Respectiv, orice sancțiune disciplinară ce poate fi aplicată în privința administratorului trebuie să vizeze o acțiune ilegală a acestuia comisă după obținerea autorizației și nu poate fi aplicată pentru o faptă comisă anterior chiar dacă condamnarea a survenit ulterior obținerii autorizației de administrator. Cu titlu de precedente ale Ministerului Justiției, menționez că sunt doar 3 cazuri de retragere a autorizației/încetare a activității administratorului autorizat și toate sunt în legătură cu infracțiuni comise în cadrul exercitării activității de către administrator autorizat (Pietric Ruslan, Hanganu Grigore și Novic Irina) dar și după obținerea autorizației. Mai mult, pe fiecare caz în parte sentința de condamnare irevocabilă este emisă, in personam, în privința administratorului.

În cazul administratorului autorizat Grigore Hanganu, a cărui activitate a fost încetată prin ordinul Ministrului Justiției al R. Moldova Nr. 98 din 02.09.2021, condamnarea penală s-a efectuat în privința administratorului autorizat in concreto. Prin urmare, la examinarea cererii privind anularea actului administrativ individual defavorabil, Ministerul Justiției a explicat că „potrivit prevederilor art. 39 alin. (1) lit. f) și alin. (3) din Legea nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizați, activitatea administratorului autorizat încetează în baza temeiului următor: „administratorul autorizat a fost condamnat printr-o sentință rămasă irevocabilă pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. În cazul respectiv se dispune prin ordinul ministrului justiției (hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 noiembrie 2022)”.

Având în vedere faptele și circumstanțele prezentate, este esențial de subliniat principiul fundamental al egalității în fața legii și interpretarea unitară a acesteia pentru toți indivizii. În cazul domnului Puiu Albert, separarea temporală și contextuală a infracțiunilor pentru care a fost condamnat de activitățile sale în calitate de administrator autorizat este un element cheie în determinarea aplicabilității sancțiunilor disciplinare. Din interpretarea sistemică a legislației relevante, observă că în cazul unui

administrator autorizat, sancțiunile disciplinare ar trebui să fie direct legate de acțiunile ilegale comise în exercitarea atribuțiilor sale profesionale după obținerea autorizației.

Este important să se facă o distincție clară între activitățile profesionale actuale ale domnului Albert și acțiunile din trecut care au condus la condamnarea sa. Această distincție este susținută nu numai de separarea temporală a faptelor, ci și de natura diferită a responsabilităților și a contextului în care acestea au fost comise.

Precedentele și opinii anterioare ale Ministerului Justiției demonstrează că retragerea autorizației de administrator autorizat se aplică în cazuri unde infracțiunile au fost comise în timpul exercitării funcției de administrator autorizat. Aceste cazuri diferă fundamental de situația domnului Albert, unde infracțiunile au fost comise înainte de a deveni administrator autorizat și, prin urmare, nu ar trebui să fie considerate relevante în evaluarea calității și competenței sale profesionale curente.

În aceste condiții, solicită ca interpretarea și aplicarea legii să fie consistentă și echitabilă, ținând cont de specificul fiecărui caz. În cazul domnului Puiu Albert, aceasta înseamnă recunoașterea faptului că infracțiunile pentru care a fost condamnat nu sunt relevante pentru activitatea sa actuală ca administrator autorizat și, prin urmare, nu ar trebui să constituie un temei pentru retragerea autorizației sau aplicarea altor sancțiuni disciplinare.

În aceeași ordine de idei, conform art. 6 (2) lit. e) din Legea 161 din 18.7.2014, în limitele prevăzute de lege, Ministerul Justiției aplică sancțiunile de suspendare și de încetare a activității administratorului în baza deciziei Comisiei de autorizare și disciplină.

Rolul Ministrului Justiției în contextul încetării activității unui administrator autorizat este definit și circumscris în mod clar de prevederile legale, în special de articolul 39 (3) din Legea nr. 161/2014, datată 18 iulie 2014. Conform acestei legi, autoritatea Ministrului Justiției este focalizată pe executarea deciziilor luate de Comisia de autorizare și disciplină și pe aplicarea sentințelor irevocabile de condamnare. Astfel, în ceea ce privește procesul decizional, Ministrul Justiției nu dispune de o autonomie extinsă, ci acționează în baza și în limitele specificate de legislație.

Mai precis, articolul 39 (3) din Legea nr. 161/2014 stipulează că în cazurile în care un administrator autorizat a fost condamnat printr-o sentință irevocabilă pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, încetarea activității acestuia este dispusă prin ordinul Ministrului Justiției. Acest ordin se bazează exclusiv pe existența unei sentințe irevocabile de condamnare emise de instanța judecătorească.

În acest context, aferent art. 39 (1) lit. f) din Legea 161 din 18.7.2014, Ministrul Justiției are competența de a emite un ordin de încetare a activității unui administrator doar în două situații specifice: - Dacă există o sentință de condamnare irevocabilă emisă împotriva administratorului pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

În cazul în care sentința de condamnare prevede, ca sancțiune complementară, interzicerea exercitării activității de administrator.

Astfel, capacitatea de acțiune a Ministrului Justiției este limitată la cadrul legal definit, neavând prerogativa de a iniția sau de a lua decizii independente în afara acestui cadru. Orice acțiune a Ministrului Justiției în acest sens trebuie să fie fundamentată strict pe baza și în conformitate cu dispozițiile legale existente. Prin urmare, trebuie avut în vedere principiul proporționalității în aplicarea legii. Chiar dacă a fost condamnat pentru fapte anterioare, capacitatea și comportamentul său în rolul de administrator nu au fost puse sub semnul întrebării.

În concluzie, este evident că art. 39 (1) lit. f) din Legea nr. 161/2014 trebuie interpretat strict. Acest articol stabilește că încetarea activității de administrator se aplică în cazul condamnărilor pentru infracțiuni comise în timpul exercitării rolului de administrator autorizat. În cazul lui Puiu Albert,

infracțiunile sunt anterioare acestei perioade iar sentința de condamnare nu este emisă în privința subiectului special - administratorul autorizat Puiu Albert.

În altă ordine de idei, este de precizat că conform prevederilor art. 111 alin. (1) Cod procedură penală, se consideră neavând antecedente penale persoanele: d) condamnate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei dacă, în termenul de probă, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu a fost anulată; g) condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave - dacă au expirat 2 ani după executarea pedepsei.

Respectiv, în virtutea gravității infracțiunii pentru care a fost condamnat Puiu Albert cît și având în vedere că au expirat mai mult de 2 ani de la executarea pedepsei, la moment antecedentele penale sunt stinse.

Potrivit art. 111 alin.(3) Cod procedură penală, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale.

Corespunzător, ținând cont de stingerea antecedentelor penale, Puiu Albert nu poate fi decăzut la moment din dreptul de a exercita activitatea de administrator autorizat deoarece antecedentele penale sunt stinse.

Or, art. 110 din Codul de procedură penală stabilește că antecedentele penale reprezintă o stare juridică a persoanei, ce apare din momentul rămânerii definitive a sentinței de condamnare, generând consecințe de drept nefavorabile pentru condamnat până la momentul stingerii antecedentelor penale sau reabilitării.

În final, învederează că dreptul la muncă este unul din drepturile fundamentale ale omului, consfințit atît de legislația națională cît și internațională. Potrivit jurisprudenței CEDO, dreptul la salariu cade sub protecția oferită de către Protocolul 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale care garantează dreptul la proprietate prevăzînd că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Astfel, încălcarea dreptului la muncă se echivalează cu încălcarea art. 1 al Protocolului 1 al CEDO. Or, potrivit Constituției R. Moldova și a Hotărîrii Curții Constituționale nr. 55 din 14.10.1999, rezultă că Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale constituie parte integrantă a sistemului legal intern și urmează a fi aplicată direct ca oricare altă lege a R. Moldova, cu deosebirea că Convenția are prioritate față de restul legilor interne care îi contravin.

Având în vedere considerentele enunțate supra, subliniază ilegalitatea ordinului contestat și solicită reclamantul anularea acestuia.

Pîrîtul – Ministerul Justiției, la 26.04.2024 a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 223-225, vol.I).

În ședința de judecată de examinare şi soluționare în fond a acțiunii, reclamantul Puiu Albert nu s-a prezentat, a solicitat amînarea ședinței din motive de boală, cerință care a fost respinsă din motivul neprezentării probelor în confirmarea celor enunțate, precum și având în vedere inițierea cauzei în anul 2024, precum și având în vedere neadmiterea tergiversării examinării cauzei, instanța, în temeiul art.218 lit. d) Cod Administrativ, a dispus soluționarea acțiunii în lipsă.

Reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției, Constantin Cachița, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Examinînd cererea de chemare în judecată, audiind explicaţiile părţilor, cercetînd probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată conchide că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Materialele cauzei denotă că, reclamantul Puiu Albert este deținătorul autorizației de administrator autorizat nr.168 din 19.01.2015 (f.d.17).

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr.2i-216/21 din 18.05.2021, a fost admisă cererea introductivă înaintată de debitorul SRL ”Fixton Proiect”. S-a constatat insolvabilitatea debitorului şi s-a intentat procesul de insolvabilitate faţă de SRL ”Fixton Proiect”, numărul de identificare de stat și codul fiscal 100860001521, cu sediul: MD-2069, șos. Balcani, 1, mun. Chișinău, Republica Moldova. A fost ridicat dreptul lui Țugulea Elena de administrare a SRL ”Fixton Proiect”. A fost desemnat în calitate de administrator al insolvabilității SRL ”Fixton Proiect” – Puiu Albert, deținătorul autorizației nr. 168 din 19.01.2015. Din momentul intentării insolvabilității dreptul debitorului de a administra și de a dispune de bunurile incluse în masa debitoare s-a transmis administratorului insolvabilității...(f.29-41 din dosarul administrativ).

La 19.10.2023, SRL „Pasdum-Com” a depus la Ministerul Justiției petiția, înregistrată cu nr.2639 prin care a relatat despre comportamentul nedemn al administratorului autorizat Puiu Albert și anume tergiversarea examinării cauzei, nevalidarea cererii ilegal, se ceartă că participanții la proces. La fel, a fost adus la cunoștință Ministerului Justiției despre condamnarea definitivă și irevocabilă dlui Puiu Albert conform art.***** și art. ***** Cod penal prin decizia Curții Supreme de Justiție nr.1ra-910/2015. În circumstanțele expuse, a solicitat administratorul SRL „Pasdum-Com” retragerea autorizației nr.168 deținută de Puiu Albert pe motivul necorespunderii acestuia prevederilor art.12 din Legea nr.161 din 18.07.2014 privind administratorii autorizați și emiterea ordinului de încetare a activității administratorului autorizat Puiu Albert (f.3-6 din dosarul administrativ).

Prin sentința Judecătoriei Militară din 30.12.2013, a hotărît: A-l achita pe Puiu Albert, de învinuirea adusă în baza alin.(1) art.***** și alin.(1) art.***** Cod penal RM, pentru că faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale acestor infarcțiuni. A-i achita pe Ceban Victor, Suvac Pavel, Cosoi Fiodor, Redchin Artur de învinuirea adusă în baza alin.(1) art.***** și alin.(1) art.***** Cod penal, pentru că faptele inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale acestor infracțiuni (f.d.18-42, vol.I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30.03.2015, s-a decis : A admite apelul I. Bazatin, procuror în Procuratura militară a mun. Chișinău, casează sentința Judecătoriei Militare din 30.12.2013 și proununță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

A recunoaște pe Puiu Albert Victor vinovat de comiterea infracțiunilor și a-i numi pedeapsă:

- conform art. ***** CP 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita anumite activități în organele de drept pe termen de 3 ani;
- conform art. ***** alin.(1) CP 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita anumite activități în organele de drept pe termen de 3 ani.

În baza art. 84 CP pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial a numi Puiu Albert Victor pedeapsă definitivă 4 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau a exercita anumite activități în organele de drept pe termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 CP a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii stabilind lui Puiu Albert Victor termen de probă 3 ani...(f.d.43-111, vol.I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 07.10.2015, dosarul nr.1ra-910/2015, a decis: Inadmisibilitatea recursului ordinar din 23 aprilie 2015, declarat de avocatul Boris Bulbuc în numele inculpaților Puiu Albert, Ccban Victor, Cosoi Tudor, Redchin Artur, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2015, în cauza penală în privința lui Puiu Albert, Ceban Victor, Cosoi Fiodor, Redchin Artur deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 429-430 Cod de procedură penală. Inadmisibilitatca recursului ordinar din 04 iunie 2015, declarat de avocatul Boris Bubuc în numele inculpaților Puiu Albert, Ceban Victor, Cosoi Tudor, Redchin Artur, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2015, în cauza penală în privința lui Puiu Albert, Ceban Victor, Cosoi Fiodor, Redchin Artur, ca fiind declarat peste termen. Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Tudor Suveică în numele inculpatului Suvac Pavel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2015, în cauza penală în privința lui Suvac Pavel, ca fiind vădit neîntemeiat (f.d. 112-132, vol.I, f.8-28 din dosarul administrativ).

Potrivit certificatului de cazier judiciar nr.CJDS-23-069684 din 14.07.2023 se atestă că persana identificată prin IDNP (Puiu Albert) nu este înscrisă în Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova (f.d.133, vol.I).

Potrivit certificatului eliberat de Inspectoratul Național de Probațiune nr.112 din 04.07.2023, cetățeanului Puiu Albert, condamnat pe data de 30.03.2015 prin decizia Curții de Apel Chișinău în baza art. art. ***** alin. (1), ***** alin. (1) Cod penal la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau a exercita anumite activități în organele de drept pe un termen de 3 (trei) ani, conform art.90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, prin care se confirmă că a fost exclus din evidență în temeiul expirării termenului pe 30.03.2018 (f.d.134, vol.I).

Prin ordinul Ministerului Justiției nr.66 din 13 martie 2024 Cu privire la încetarea activității administratorului autorizat Puiu Albert, în temeiul sesizării nr. 2639 din 19.10.2023, Deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău nr. 1a-757/2014 din 30.03.2015, Deciziei irevocabile a Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-910/2015 din 07.10.2015, prin care se constată că dl. Puiu Albert a fost condamnat printr-o sentință rămasă irevocabilă pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. f), alin. (3) și art. 40 din Legea nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizați, a ordonat:

1. Se încetează activitatea administratorului autorizat Puiu Albert, deținătorul autorizației nr. 168, eliberată la 19 ianuarie 2015.

2. Din ziua emiterii Ordinului de încetare a activității, actele perfectate de administratorul autorizat, cu excepția actelor de transmitere a procedurii de insolvabilitate sau de dizolvare, sunt considerate nule.

3. În termen de 5 zile din momentul aducerii la cunoștință a prezentului ordin, administratorul autorizat va depune la Ministerul Justiției autorizația de administrator autorizat.

4. În termen de 10 zile din momentul aducerii la cunoștință a prezentului ordin, dl Puiu Albert va depune la Consiliul Uniunii administratorilor autorizați sigiliul, legitimația și documentația aferentă activității sale.

5.Prezentul ordin se publică pe pagina web oficială a Ministerului Justiției, în aceeași zi se aduce la cunoștință instanțelor de judecată, administratorului vizat și Uniunii administratorilor autorizați, cu efectuarea consemnărilor în Registrul administratorilor autorizați.

6. Controlul privind executarea prezentului ordin se pune în sarcina Direcției profesii și servicii juridice.

7. Prezentul ordin poate fi contestat în instanța de contencios administrativ (Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, mun. Chișinău str. Kiev 3), în termen de 30 zile, de la data recepționării acestuia (f.d.14, vol.I).

Potrivit art.40 alin.(5) din Legea cu privire la administratorii autorizaţi 161 din 18.07.2014, Ordinul ministrului justiţiei poate fi contestat în instanţa de contencios administrativ fără a fi necesară o procedură prealabilă. Contestarea ordinului ministrului justiţiei privind suspendarea sau încetarea activităţii administratorului nu suspendă executarea acestuia.

Respectiv, reclamantul Puiu Albert, la 14.03.2024 a promovat în instanța de judecată prezenta acțiune, solicitând anularea ordinului nr. 66 din 13.03.2024 Cu privire la încetarea activității de administrator autorizat.

Astfel, ordinul nr. 66 din 13.03.2024 Cu privire la încetarea activității de administrator autorizat, Puiu Albert, reprezintă act administrativ individual defavorabil în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare este susceptibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Cadrul normativ general.

Conform art. 53 din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Conform art. 3 Cod Administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 6 Cod Administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

Conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 Cod Administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 18, 19, 20 Cod Administrativ, Interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii. Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative. Dacă

printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 21 Cod Administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Conform art. 22 Cod Administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În concordanță cu art. 31 Cod Administrativ, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Conform art. 137 Cod Administrativ, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Daca autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale.

Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Conform art. 189 alin. (1) Cod Administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Conform art. 208 Cod Administrativ, (3) Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acţiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

Conform art. 209 Cod Administrativ, (1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia;

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.

(2) Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acţiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Cadrul normativ special.

Legea cu privire la administratorii autorizaţi nr.161 din 18.07.2014

Articolul 2. Administratorul autorizat.

(1) În sensul prezentei legi, noțiunea de administrator autorizat (denumit în continuare administrator) semnifică orice persoană fizică învestită potrivit legii cu atribuţii de supraveghere şi/sau de administrare în cadrul procedurii succesorale, procedurii de insolvabilitate, procedurii de dizolvare judiciară şi în alte cazuri prevăzute de legislaţie.

Articolul 3. Activitatea administratorului.

(1) Administratorul desfăşoară o activitate de liber profesionist de interes public, care nu este activitate de întreprinzător.

(2) Profesia de administrator poate fi exercitată doar de persoanele autorizate în condițiile prezentei legi şi incluse în Registrul administratorilor autorizaţi.

Articolul 4 (în redacția Legii nr.246 din 15.11.2018, în vigoare 01.03.2019, la momentul emiterii actului contestat) statua: (1) Activitatea administratorului se bazează pe următoarele principii fundamentale: a) legalitate, raţionalitate financiară şi promptitudine; b) independenţă şi imparţialitate; c) onestitate, diligenţă şi obiectivitate; d) competenţă şi etică profesională; e) transparenţă, cu excepţia obligaţiilor de păstrare a secretului comercial. (2) Administratorul asigură, în condiţiile legii, respectarea drepturilor şi a intereselor legitime ale persoanelor implicate în procedurile în care a fost desemnat administrator autorizat.

În corespundere cu reglementările legale statuate la art.6 al Legii cu privire la administratorii autorizaţi nr.161 din 18.07.2014, (1) Ministerul Justiţiei este autoritatea abilitată cu funcţii de

reglementare, supraveghere şi control al activităţii de administrator. (2) În limitele prevăzute de lege, Ministerul Justiţiei: e) aplică sancţiunile de suspendare şi de încetare a activităţii administratorului în baza deciziei Comisiei de autorizare şi disciplină; f) efectuează controlul din oficiu al activităţii administratorilor şi investighează sesizările şi informaţiile privind încălcarea de către aceştia a obligaţiilor lor profesionale; (3) Ministerul Justiţiei consultă opiniile şi solicită propunerile Uniunii administratorilor autorizaţi la soluţionarea problemelor ce ţin de reglementarea activităţii de administrator.

Potrivit art.39 al Legii cu privire la administratorii autorizaţi nr.161 din 18.07.2014, (1) Încetarea activităţii administratorului are la bază următoarele temeiuri:

a) cererea administratorului;

b) administratorul nu mai întruneşte condiţia prevăzută la art.12 lit.a);

c) autorizarea administratorului s-a făcut în baza unor date neautentice sau documente false;

d) activitatea administratorului a fost suspendată şi reluarea acesteia nu a fost solicitată în termenul stabilit la art.38 alin.(3).

e) aplicarea sancţiunii disciplinare prevăzute la art.362 alin.(1) lit.e);

f) administratorul a fost condamnat printr-o sentinţă rămasă irevocabilă pentru o infracţiune săvîrşită cu intenţie;

g) administratorul a pierdut calitatea de membru al Uniunii administratorilor autorizaţi în condiţiile art.47 alin.(3).

(2) În cazurile prevăzute la alin.(1) lit.a)–e) şi g), încetarea activităţii administratorului se dispune prin ordinul ministrului justiţiei în baza deciziei Comisiei de autorizare şi disciplină.

(3) În cazul prevăzut la alin.(1) lit.f), încetarea activităţii administratorului se dispune prin ordinul ministrului justiţiei în baza unei sentinţe irevocabile a instanţei judecătoreşti.

Totodată, art.40 al Legii cu privire la administratorii autorizaţi nr.161 din 18.07.2014, prevede: (1) Ordinul ministrului justiţiei privind suspendarea sau încetarea activităţii administratorului se publică pe pagina web oficială a Ministerului Justiţiei şi, în aceeaşi zi, se aduce la cunoştinţa instanţelor de judecată, a administratorului vizat şi a Uniunii administratorilor autorizaţi, iar în Registrul administratorilor autorizaţi se face înscrisul corespunzător. (6) Încetarea activităţii administratorului conform art.39 are ca efect juridic anularea autorizaţiei respective, eliberarea unei alte autorizaţii pentru activitatea de administrator fiind posibilă doar în condiţiile generale stabilite de prezenta lege. (7) În caz de suspendare sau de încetare a activităţii sale, administratorul îşi depune, în termen de 10 zile, sigiliul, legitimaţia şi documentaţia aferentă activităţii sale la Consiliul Uniunii administratorilor autorizaţi.

Raționamentele instanței de judecată.

La caz se atestă că, reclamantul Puiu Albert, prin autorizația nr.168 din 19.01.2015, eliberată de Ministerul Justiției, a fost autorizat în calitate de administrator (f.d.17, vol.I).

La 19.10.2023, SRL „Pasdum-Com” a depus la Ministerul Justiției petiția, înregistrată cu nr.2639 prin care a relatat despre comportamentul nedemn al administratorului autorizat Puiu Albert și anume tergiversarea examinării cauzei, nevalidarea cererii ilegal, se ceartă că participanții la proces. La fel, a fost adus la cunoștință Ministerului Justiției despre condamnarea definitivă și irevocabilă dlui Puiu Albert conform art.***** și art. ***** Cod penal prin decizia Curții Supreme de Justiție nr.1ra-910/2015. În circumstanțele expuse, a solicitat administratorul SRL „Pasdum-Com” retragerea autorizației nr.168 deținută de Puiu Albert pe motivul necorespunderii acestuia prevederilor art.12 din Legea nr.161 din 18.07.2014 privind administratorii autorizați și emiterea ordinului de încetare a activității administratorului autorizat Puiu Albert (f.3-6 din dosarul administrativ).

Astfel, instanța remarcă că, în vederea examinării petiției depuse de administratorul SRL „Pasdum-Com” și având în vedere că Ministerului Justiției recent i-a fost adus la cunoștință despre sentința de condamnare în privința administratorului autorizat Puiu Albert, prin interpelarea nr.05/3-2639 din 02.11.2023 și 05/3-2639 din 27.11.2023, a solicitat Judecătoriei Chișinău, sediul Central expedierea în adresa Ministerului Justiției a actelor judecătorești irevocabile în privința administratorului autorizat Puiu Albert (f.43, 45 din dosarul administrativ).

În context, instanța reține că prin sentința Judecătoriei Militară din 30.12.2013, a hotărît: A-l achita pe Puiu Albert, de învinuirea adusă în baza alin.(1) art.***** și alin.(1) art.***** Cod penal RM, pentru că faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale acestor infarcțiuni. A-i achita pe Ceban Victor, Suvac Pavel, Cosoi Fiodor, Redchin Artur de învinuirea adusă în baza alin.(1) art.***** și alin.(1) art.***** Cod penal, pentru că faptele inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale acestor infracțiuni (f.d.18-42, vol.I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30.03.2015, s-a decis: A admite apelul I. Bazatin, procuror în Procuratura militară a mun. Chișinău, casează sentința Judecătoriei Militare din 30.12.2013 și proununță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

A recunoaște pe Puiu Albert Victor vinovat de comiterea infracțiunilor și a-i numi pedeapsă:

- conform art. ***** CP 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita anumite activități în organele de drept pe termen de 3 ani;

- conform art. ***** alin.(1) CP 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita anumite activități în organele de drept pe termen de 3 ani.

În baza art. 84 CP pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial a numi Puiu Albert Victor pedeapsă definitivă 4 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau a exercita anumite activități în organele de drept pe termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 CP a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii stabilind lui Puiu Albert Victor termen de probă 3 ani...(f.d.43-111, vol.I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 07.10.2015, dosarul nr.1ra-910/2015, a decis: Inadmisibilitatea recursului ordinar din 23 aprilie 2015, declarat de avocatul Boris Bulbuc în numele inculpaților Puiu Albert, Ccban Victor, Cosoi Tudor, Redchin Artur, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2015, în cauza penală în privința lui Puiu Albert, Ceban Victor, Cosoi Fiodor, Redchin Artur deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 429-430 Cod de procedură penală. Inadmisibilitatca recursului ordinar din 04 iunie 2015, declarat de avocatul Boris Bubuc în numele inculpaților Puiu Albert, Ceban Victor, Cosoi Tudor, Redchin Artur, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2015, în cauza penală în privința lui Puiu Albert, Ceban Victor, Cosoi Fiodor, Redchin Artur, ca fiind declarat peste termen. Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Tudor Suveică în numele inculpatului Suvac Pavel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2015, în cauza penală în privința lui Suvac Pavel, ca fiind vădit neîntemeiat (f.d. 112-132, vol.I, f.8-28 din dosarul administrativ).

La caz, instanța reține că potrivit art.39 al Legii cu privire la administratorii autorizaţi nr.161 din 18.07.2014, (1) Încetarea activităţii administratorului are la bază următoarele temeiuri: f) ***administratorul a fost condamnat printr-o sentinţă rămasă irevocabilă pentru o infracţiune săvîrşită cu intenţie;*** (3) În cazul prevăzut la alin.(1) lit.f), încetarea activităţii administratorului se dispune prin ordinul ministrului justiţiei în baza unei sentinţe irevocabile a instanţei judecătoreşti.

Respectiv, reieșind din decizia Curții de Apel Chișinău din 30.03.2015, devenită irevocabilă prin declararea recursurilor drept inadmisibile prin decizia Curții Supreme de Justiție din 07.10.2015, Puiu

Albert a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor, cu intenție, prevăzute de art. ***** CP și art. ***** alin.(1) CP.

Ca consecință, a fost emis ordinul Ministrului justiţiei privind încetarea activităţii administratorului autorizat Puiu Albert, în temeiul art. 39 alin. (1) lit. f) şi alin. (3) din Legea nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizaţi, luând în considerație faptul că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30.03.2015, nr.1a-757/2014, Puiu Albert a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. ***** CP și art. ***** alin.(1) CP și condamnarea în baza art. 84 CP pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial la pedeapsă definitivă 4 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau a exercita anumite activități în organele de drept pe termen de 3 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 CP - suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii stabilind lui Puiu Albert Victor termen de probă 3 ani.

Reieșind din cadrul legal incident cauzei deduse judecății, se concluzionează că, Ordinul Ministerului Justiției nr.66 din 13.03.2024 este legal și întemeiat, administratorul Puiu Albert fiind condamnat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30.03.2015, devenită irevocabilă, pentru comiterea infracțiunilor săvârșite cu intenție, la caz fiind stabilit indubitabil că, ultimul întrunește condiția prevăzută expres de legislator în conținutul normei juridice a art. 39 alin. (1) lit. f) şi alin. (3) din Legea nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizaţi, fapt ce impune încetarea activității de administrator autorizat.

În context, instanța va respinge ca neîntemeiat argumentul reclamantului cu privire la faptul că sentința/decizia de condamnare în comiterea infracțiunilor se referă la perioada anterioară, înainte de a obține autorizația de administrator și nu se referă la acțiuni săvârșite din urma activității ca administrator autorizat, or art.39 al Legii cu privire la administratorii autorizaţi nr.161 din 18.07.2014, expres și implicit prevede că: (1) Încetarea activităţii administratorului are la bază următoarele temeiuri: *f) administratorul a fost condamnat printr-o sentinţă rămasă irevocabilă pentru o infracţiune săvîrşită cu intenţie*. Or, legea nu condiționează aplicarea acestei prevederi de faptul ca infracțiunea să fie săvârșită în legătură cu activitatea de administrator.

Instanța la fel reține că, în cadrul procedurii administrative, administratorului autorizat Puiu Albert prin solicitarea nr.05/3-466 din 16 ianuarie 2024, i s-a solicitat prezentarea în termen de 5 zile a explicațiilor de rigoare în urma prezentării deciziei de condamnare a dlui Puiu Albert în comiterea infracțiunilor cu intenție, iar 22 ianuarie 2024, administratorul autorizat Puiu Albert a prezentat explicațiile de rigoare aferente cazului (f.180, 181-185 din dosarul administrativ).

Pe cale de consecință, relaționând circumstanțele descrise supra, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța constată că, în cadrul procedurii administrative, autoritatea pârâtă a respectat garanțiile procedurale elementare ale reclamantului Puiu Albert, prevăzute de Codul administrativ, inclusiv cele garantate de art.94 Cod administrativ, conform cărora, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil (ordinul Ministerului Justiției nr.66 din 13.03.2024) pentru un participant, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis, inclusiv dreptul de a prezenta probe, de a formula întrebări, recuzări ș.a. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris, ultimul depunând explicațiile de rigoare pe marginea petiției depuse de reprezentantul SRL „Pasdum-Com” precum și aferent sentinței de condamnare.

În ordinea de idei descrisă supra, instanța constată necesitatea respingerii integrale a acțiunii, ca fiind neîntemeiată, or, autoritatea pârâtă acţionând cu bună-credinţă, în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care i-a fost atribuit dreptul, ne fiind identificate careva abuzuri în acest sens, constatându-se astfel că, actul administrativ contestat fiind întemeiat și legal, fiind constatată lipsa

temeiurilor de anulare a acestuia, reclamantul eșuând testul probării alegațiilor sale, prin probe concludente şi utile, în sensul art. 93 Cod administrativ, care în ansamblul lor, ar demonstra necesitatea anulării Ordinului nr.66 din 13.03.2024.

Subsecvent, instanța va aprecia critic alegațiile reclamantului Puiu Albert cu referire la încălcarea de către pârât a dreptului său la muncă, consfințit în legislația națională cât și internațională, or, activitatea de administrator autorizat se exercită în bază de licență, eliberată de Ministerul Justiției, în situația în care candidatul întrunește condițiile stabilite de Legea cu privire la administratorii autorizaţi nr. 161/2014, activitatea acestuia fiind pasibilă de a fi încetată în cazul în care deținătorul licenței se află în una din situațiile expres prevăzute la art. 39 din Legea nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizaţi.

Prin urmare, fiind stabilit cu certitudine că, Puiu Albert, se află în situația reglementată de art. 39 alin. (1) lit. f) şi alin. (3) din Legea nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizaţi, ultimul nu mai poate exercita activitate de administrator autorizat, Ministerul Justiției al R. Moldova ne fiind în drept să facă uz de dreptul său discreționar, obligația de încetare a activității de administrator autorizat a reclamantului reieșind direct din sensul legii citate supra.

Referitor la argumentele reclamantului, privind lipsa antecedentelor penale, care au fost stinse, precum și faptul că la momentul obținerii autorizației de administrator autorizat, în ianuarie 2015 ultimul nu avea antecedente penale, instanța statuează că, circumstanțele învederate de către reclamant, nu îl degrevează de răspundere, conform Legii 161/2014 și anume, încetarea activității de administrator autorizat, în cazul în care administratorul a fost condamnat printr-o sentinţă rămasă irevocabilă pentru o infracţiune săvârşită cu intenţie.

La caz, instanța mai reține și constatările Curții Constituționale, care potrivit Deciziei de inadmisibilitate a sesizării nr.1g/2024 din 05 martie 2024, Curtea a reiterat la *pct. 29, că, administratorul autorizat reprezintă o persoană fizică învestită potrivit legii cu atribuţii de supraveghere şi/sau de administrare în cadrul procedurii succesorale, procedurii de insolvabilitate, procedurii de dizolvare judiciară şi în alte cazuri prevăzute de legislaţie. Profesia de administrator poate fi exercitată doar de persoanele autorizate în condiţiile legii şi incluse în Registrul administratorilor autorizaţi. Totodată, activitatea administratorului se exercită cu respectarea, inter alia, a principiilor de legalitate, raționalitate financiară, independenţă, imparţialitate, onestitate, diligenţă, obiectivitate, competenţă şi etică profesională (a se vedea art. 2-4 din Legea nr.161/2014), pentru a asigura respectarea drepturilor şi a intereselor legitime ale persoanelor implicate în procedurile în care este desemnat (a se vedea DCC nr. 2 din 16 ianuarie 2020, § 29; DCC nr. 183 din 20 decembrie 2022, § 25).*

30. Natura profesională a funcției exercitate îi impune administratorului autorizat un comportament care contribuie la creșterea prestigiului profesiei, prin devotament față de profesia aleasă, prin efortul profesional de îmbunătățire continuă a practicilor profesionale și prin onestitate. Astfel, respectarea de către administratorii autorizați a obligaţiilor de etică și deontologie profesională se prezumă a fi atunci când administratorii autorizați se abțin, chiar în afara exercitării profesiei lor, de la orice încălcări ale legilor, regulamentelor și regulilor profesionale și de la orice acțiuni contrare independenței și onoarei sau care sunt susceptibile să aducă știrbirea demnității Uniunii și membrilor săi, ori ar atenta la prestigiul profesiei de administrator autorizat (a se vedea articolul 16 din Codul deontologic al administratorilor autorizați).

31. Curtea observă că pentru a asigura protecția prestigiului activității administratorului autorizat legislatorul a stabilit anumite condiții pentru admiterea în profesie (a se vedea articolele 12-17 din Legea nr. 161/2014), dar și pentru perioada exercitării activității profesionale (a se vedea articolele 28-30 din Legea nr. 161/2014), a căror nerespectare se sancționează potrivit legii.

32. Din analiza sistemică a prevederilor Legii cu privire la administratorii autorizați, Curtea constată că, legislatorul a stabilit norme care prevăd că activitatea profesională încetează în cazul în care administratorul autorizat „a fost condamnat printr-o sentinţă rămasă irevocabilă pentru o infracţiune săvârşită cu intenţie" (art. 39 alin. (1) lit. f)), iar o astfel de încetare „are ca efect juridic anularea autorizației" administratorului (art. 40 alin. (6)).

33. Din coroborarea acestor norme, rezultă cu certitudine că legislatorul a prevăzut consecințele comiterii de către administratorul autorizat a unei infracțiuni intenționate: încetarea activității administratorului autorizat și anularea autorizației respective. Legislatorul nu leagă efectul sentinței de condamnare de eventuala sancțiune penală aplicată (amendă, închisoare etc.), precum nici de eventuala stingere a antecedentului penal. Din prevederile legale rezultă cert că ministrul justiției este ținut să dispună încetarea activității administratorului și anularea autorizației de administrator dacă sentința a devenit irevocabilă (art. 39 alin. (3)).

Prin urmare, reiterând circumstanțele expuse supra în coroborare cu prevederile legale enunțate, instanța a stabilit că la emiterea ordinului nr.66 din 13 martie 2024 Cu privire la încetarea activității de administrator, autoritatea publică pârâtă, Ministerul Justiției, a respectat prevederile legale, or, încălcări de competență și de procedură la adoptarea actului contestat, nu au fost admise.

Prin prisma circumstanțelor expuse și prevederilor legale enunțate supra, instanţa de judecată constată netemeinicia acțiunii reclamantului Puiu Albert, iar alegațiile invocate în susținerea acțiunii înaintate poartă caracter formal, nefiind confirmate prin careva probe pertinente și concludente în acest sens, fiind combătute prin argumentele autorității publice pârâte și actele prezentate.

La fel, în acest context, instanța judecătorească subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Prin urmare, se constată cu certitudine că, în cadrul examinării cauzei au fost create participanților la proces condiții obiective şi echitabile pentru exercitarea drepturilor şi obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat inclusiv prin art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor şi Libertăților fundamentale ale Omului. În circumstanțele stabilite, Ministerul Justiției a conchis că Puiu Albert se află în situația reglementată de art. 39 alin. (1) lit. f) şi alin. (3) din Legea nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizaţi, ultimul nu mai poate exercita activitate de administrator autorizat.

Conform art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit.a)-e).

Reieșind din cele menționate, instanța conchide asupra netemeiniciei pretențiilor titularului acțiunii şi argumentelor invocate în acest sens care condiționează respingerea acțiunii ca neîntemeiată, cu menținerea actului administrativ contestat, or, alegațiile invocate de către reclamant în acțiunea depusă au fost combătute prin argumentele expuse de autoritatea pârâtă în referințele depusă, precum și în cadrul ședinței de judecată.

În consecință, verificând legalitatea actului administrativ contestat, instanța constată că, ordinul nr.66 din 13 martie 2024, emisă de Ministerul Justiției în privința lui Albert Puiu, este legală. Or, de către autoritatea pârâtă a fost respectată procedura de emitere, a fost emisă în conformitate cu competențele și normele materiale, în conformitate cu legislația în vigoare.

Analizând normele legale citate mai sus în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței şi materialul probatoriu administrat, instanța conchide că, Ministerul Justiției, întemeiat a constatat că, administratorul autorizat Puiu Albert, se află în situația reglementată de art. 39 alin. (1) lit. f) şi alin. (3) din Legea nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizaţi, ce a condiționat emiterea ordinului Cu privire la încetarea activității. Prin urmare, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actului administrativ individual în privința reclamantului de către Ministerul Justiției, legalitatea ordinului nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată și nefiind confirmată prin careva probe pertinente și concludente de către reclamant, ceea ce în consecință constituie temei de respingere a acțiunii depuse de reclamantul Puiu Albert, ca neîntemeiată.

Respectiv, având în vederea respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, temei legal pentru compensarea cheltuielilor de judecată pentru reclamant nu sunt, prin urmare se impune cert soluția de respingere a pretenției respective.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către Albert Puiu împotriva Ministerului Justiției, cu privire la anularea actului administrativ – Ordinul nr.66 din 13.03.2024, încasarea cheltuielilor de judecată, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru